EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.6.2025
COM(2025) 308 final

ANNEX 7

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o podpisu rozsáhlého balíčku dohod za účelem konsolidace, prohloubení a rozšíření dvoustranných vztahů se Švýcarskou konfederací jménem Evropské unie a o prozatímním provádění Dohody o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program

DOHODA
MEZI EVROPSKOU UNIÍ
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O OCHRANĚ ZDRAVÍ

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

dále jen „smluvní strany“,

PŘEJÍCE SI podpořit spolupráci ve prospěch zdraví obyvatel smluvních stran, zejména připravenost a reakci v případě vážných přeshraničních zdravotních hrozeb;

BEROUCE V ÚVAHU, že zdravotní hrozby se nezastaví na státních hranicích, jež se Švýcarskem sdílí několik členských států Unie, a že společné hranice překračuje každodenně velký počet osob, a tudíž bude ve společném zájmu zlepšit výměnu odborných znalostí v oblasti vážných přeshraničních zdravotních hrozeb;

ROZHODNUTY co nejúčinněji reagovat na vážné přeshraniční zdravotní hrozby, mimo jiné výměnou informací prostřednictvím společných systémů a vzájemných kapacit epidemiologického dozoru;

BEROUCE V ÚVAHU, že účast Švýcarska v institucích, jiných subjektech a strukturách Unie pro prevenci a kontrolu nemocí a v rámci sítí dozoru a varování, jakož i uplatňování podobných mechanismů připravenosti a reakce pro prevenci a kontrolu vážných přeshraničních zdravotních hrozeb zlepší úroveň ochrany zdraví obyvatelstva smluvních stran;

UZNÁVAJÍCE, že dvoustranná dohoda mezi smluvními stranami o ochraně zdraví by měla poskytnout jasný a pevný právní základ pro spolupráci v oblasti zdravotní bezpečnosti;

BEROUCE V ÚVAHU, že Unie zavedla mechanismy a struktury pro koordinaci prevence, připravenosti a reakce v oblasti vážných přeshraničních zdravotních hrozeb a že účast Švýcarska v těchto mechanismech a strukturách by mohla být ku vzájemnému prospěchu obou smluvních stran;

UZNÁVAJÍCE, že podpora výměny odborných znalostí mezi smluvními stranami, a to i prostřednictvím vyslání odborníků, je oboustranně přínosná;

BEROUCE V ÚVAHU, že byl stanoven právní základ pro účast Švýcarska v programech Unie, včetně programu EU pro zdraví („EU4Health“) a UZNÁVAJÍCE důležitost podpory spolupráce mezi smluvními stranami v záležitostech souvisejících se zdravím, na než se vztahuje tato dohoda a Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

SDÍLEJÍCE obecné cíle programu EU4Health; BEROUCE V ÚVAHU společné cíle a hodnoty a silné vazby smluvních stran v oblasti zdraví;

UZNÁVAJÍCE společné přání smluvních stran rozvíjet, posilovat, podněcovat a rozšiřovat své vztahy a spolupráci;

BEROUCE V ÚVAHU, že užší spolupráce v oblasti vážných přeshraničních zdravotních hrozeb a účast Švýcarska v Evropském středisku pro prevenci a kontrolu nemocí (dále jen „středisko“) zvýší úroveň ochrany zdraví obyvatelstva smluvních stran a že uvedená účast by měla zahrnovat finanční příspěvek, který je třeba stanovit pro každé programové období;

PŘIPRAVENY prozkoumat možnost rozšíření své spolupráce tak, aby do budoucna zahrnovala i další záležitosti související se zdravím;

ROZHODNUTY posílit spolupráci mezi smluvními stranami v oblastech upravených touto dohodou na základě stejných pravidel, jaká platí v Unii, při zachování jejich nezávislosti a nezávislosti jejich orgánů, a pokud jde o Švýcarsko, dodržování zásad vyplývajících z přímé demokracie a federalismu;

UZNÁVAJÍCE, že tato dohoda nepředstavuje dohodu v oblastech souvisejících s vnitřním trhem Unie, jichž se Švýcarsko účastní;

BEROUCE V ÚVAHU, že je nicméně vhodné, aby byly na tuto dohodu analogicky použity zvláštní zásady týkající se institucionálních ustanovení, jež jsou společná pro dohody, které byly nebo mají být uzavřeny v oblastech souvisejících s vnitřním trhem Unie, jichž se Švýcarsko účastní;

OPĚTOVNĚ POTVRZUJÍCE, že je zachována pravomoc švýcarského Spolkového soudu a všech ostatních švýcarských soudů, jakož i soudů členských států a Soudního dvora Evropské unie vykládat tuto dohodu v jednotlivých případech,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Účel

Účelem této dohody je posílit spolupráci mezi smluvními stranami s cílem:

a) chránit a zlepšovat zdraví obyvatel členských států Unie a Švýcarska;

b) bojovat proti nejzávažnějším chorobám podporou výzkumu jejich příčin, přenosu a jejich předcházení, jakož i podporou zdravotní informovanosti a zdravotní gramotnosti;

c) zajistit trvale vysokou úroveň dozoru nad vážnými přeshraničními zdravotními hrozbami na území smluvních stran a koordinovat jejich systémy varování a reakce na tyto hrozby.

ČLÁNEK 2

Oblast působnosti

Smluvní strany posílí a rozšíří spolupráci v oblasti zdravotní bezpečnosti. Rozsah této spolupráce je omezen na tyto oblasti:

– mechanismy zdravotní bezpečnosti týkající se vážných přeshraničních zdravotních hrozeb,

– Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (dále jen „středisko“).

ČLÁNEK 3

Spolupráce

Smluvní strany spolupracují, vyměňují si informace a koordinují své politiky týkající se vážných přeshraničních zdravotních hrozeb prostřednictvím mechanismů a struktur stanovených v právních aktech Unie uvedených v příloze I, zejména prostřednictvím unijních sítí dozoru a varování a mechanismů připravenosti a reakce pro prevenci a kontrolu přenosných nemocí. Smluvní strany posílí svou celkovou spolupráci v oblasti zdravotní bezpečnosti, včetně epidemiologického dozoru, s cílem zlepšit připravenost a reakci na mimořádné situace.

KAPITOLA 2

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 4

Obecný obsah

Aby byla smluvním stranám zaručena právní jistota, pokud jde o spolupráci stanovenou v této dohodě, a s ohledem na zásady mezinárodního práva stanoví tato kapitola institucionální řešení podobná řešením, jež jsou společná pro dvoustranné dohody, které byly nebo mají být uzavřeny v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, aniž by se měnila oblast působnosti této dohody, zejména:

a) postup pro sladění této dohody s právními akty Unie, které jsou pro tuto dohodu relevantní;

b) jednotný výklad a uplatňování této dohody a právních aktů Unie, na něž se v příloze I odkazuje;

c) dohled nad uplatňováním této dohody a uplatňování této dohody a

d) řešení sporů v rámci této dohody.

ČLÁNEK 5

Účast na vypracovávání právních aktů Unie („tvorba rozhodnutí“)

1. Při vypracovávání návrhu právního aktu Unie v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, o tom Evropská komise (dále jen „Komise“) informuje Švýcarsko a neformální cestou konzultuje odborníky Švýcarska stejně, jako žádá o stanoviska odborníků z členských států Unie pro vypracování svých návrhů.
Na žádost kterékoli smluvní strany se uskuteční předběžná výměna názorů ve smíšeném výboru.

Smluvní strany se na žádost kterékoli z nich znovu vzájemně konzultují v rámci smíšeného výboru v důležitých okamžicích fáze předcházející přijetí právního aktu Unií, a to v průběžném informačním a konzultačním procesu.

2. Při přípravě aktů v přenesené pravomoci týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

3. Při přípravě prováděcích aktů týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů, které později předloží výborům, jež jsou Komisi nápomocny při výkonu jejích výkonných pravomocí, Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

4. Je-li to nutné k zajištění řádného fungování této dohody, odborníci Švýcarska se podílejí na práci výborů, na něž se nevztahují odstavce 2 a 3. Seznam těchto výborů a případně dalších výborů s podobnými charakteristikami vypracuje a aktualizuje smíšený výbor.

5. Tento článek se nepoužije na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky uvedené v čl. 6 odst. 5.

ČLÁNEK 6

Začlenění právních aktů Unie

1. Aby byla zaručena právní jistota a jednotnost práva, pokud jde o spolupráci stanovenou v této dohodě, Švýcarsko a Unie zajistí, aby právní akty Unie přijaté v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, byly do této dohody začleněny co nejdříve po přijetí.

2. Právní akty Unie začleněné do této dohody v souladu s odstavcem 4 jsou po začlenění do této dohody součástí právního řádu Švýcarska, případně s výhradou úprav, o nichž rozhodne smíšený výbor.

3. Přijme-li Unie právní akt v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, co nejdříve o tom informuje Švýcarsko prostřednictvím smíšeného výboru. Smíšený výbor k danému tématu uspořádá výměnu názorů na žádost kterékoli smluvní strany.

4. Smíšený výbor jedná v souladu s odstavcem 1 tím, že co nejdříve přijme rozhodnutí o změně přílohy I této dohody, včetně nezbytných úprav.

5. Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky. Tato dohoda neobsahuje žádnou výjimku.

6. S výhradou článku 7 vstupují rozhodnutí smíšeného výboru podle odstavce 4 v platnost okamžitě, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

7. Aby usnadnily proces přijímání rozhodnutí, spolupracují smluvní strany v dobré víře během celého průběhu postupu stanoveného v tomto článku.

ČLÁNEK 7

Plnění ústavních povinností Švýcarskem

1. Během výměny názorů uvedené v čl. 6 odst. 3 informuje Švýcarsko Unii o tom, zda rozhodnutí uvedené v čl. 6 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti.

2. Pokud rozhodnutí uvedené v čl. 6 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti, má na to Švýcarsko maximálně dva roky ode dne sdělení této informace podle odstavce 1, s výjimkou případů konání referenda, kdy se toto období prodlouží o jeden rok.

3. Dokud Švýcarsko nesdělí, že splnilo své ústavní povinnosti, provádějí smluvní strany rozhodnutí uvedené v čl. 6 odst. 4 prozatímně, pokud Švýcarsko Unii neinformuje, že prozatímní provádění rozhodnutí není možné, a neuvede pro to důvody. Prozatímní provádění nesmí v žádném případě nastat přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

4. Jakmile Švýcarsko splní své ústavní povinnosti uvedené v odstavci 1, neprodleně to oznámí Unii prostřednictvím smíšeného výboru.

5. Rozhodnutí vstupuje v platnost dnem doručení oznámení podle odstavce 4, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

ČLÁNEK 8

Odkazy na území

Kdykoli právní akty Unie začleněné do této dohody obsahují odkazy na území „Evropské unie“ nebo „Unie“, považují se tyto odkazy pro účely této dohody za odkazy na území uvedená v článku 20.

ČLÁNEK 9

Odkazy na státní příslušníky členských států Unie

Kdykoli právní akty Unie začleněné do této dohody odkazují na státní příslušníky členských států Unie, považují se tyto odkazy pro účely této dohody za odkazy na státní příslušníky členských států Unie a Švýcarska.

ČLÁNEK 10

Vstup v platnost a provedení právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do této dohody o jejich vstupu v platnost nebo provedení se pro účely této dohody nepoužijí.
Lhůty a data pro Švýcarsko pro uvedení v platnost a provedení rozhodnutí, kterými se do této dohody začleňují právní akty Unie, vyplývají z čl. 6 odst. 6 a čl. 7 odst. 5, jakož i z ustanovení o přechodných opatřeních.

ČLÁNEK 11

Adresáti právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do této dohody o tom, že jsou určeny členským státům Unie, se pro účely této dohody nepoužijí.

ČLÁNEK 12

Zásada jednotného výkladu

1. Za účelem dosažení cíle stanoveného v článku 4 a v souladu se zásadami mezinárodního práva veřejného se tato dohoda a právní akty Unie, na něž se v této dohodě odkazuje, vykládají a uplatňují jednotně v oblastech, na které se vztahuje tato dohoda.

2. Právní akty Unie, na něž se odkazuje v příloze I, a ustanovení této dohody, pokud jejich uplatňování zahrnuje pojmy práva Unie, se před podpisem této dohody i po podpisu vykládají a uplatňují v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

ČLÁNEK 13

Zásada účinného a harmonického uplatňování

1. Komise a příslušné švýcarské orgány spolupracují a vzájemně si pomáhají při zajišťování dohledu nad uplatňováním této dohody. Mohou si vyměňovat informace o činnostech dohledu nad uplatňováním této dohody. Mohou si vyměňovat názory a projednávat otázky společného zájmu.

2. Každá smluvní strana přijme vhodná opatření k zajištění účinného a harmonického uplatňování této dohody na svém území.

3. Dohled nad uplatňováním této dohody provádějí smluvní strany společně v rámci smíšeného výboru. Pokud se Komise nebo příslušné švýcarské orgány dozvědí o případu nesprávného uplatňování dohody, může být záležitost postoupena smíšenému výboru s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Jak Komise, tak příslušné švýcarské orgány dohlížejí na uplatňování této dohody druhou smluvní stranou. Použije se postup stanovený v článku 15.

ČLÁNEK 14

Zásada výlučnosti

Smluvní strany se zavazují, že v případě sporů ohledně výkladu nebo uplatňování této dohody a právních aktů Unie, na něž se odkazuje v příloze I, nebo případně ohledně souladu rozhodnutí, jež Komise přijme na základě této dohody, s touto dohodou nebudou usilovat o jiné způsoby řešení, než které jsou stanoveny v této dohodě.

ČLÁNEK 15

Postup v případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním

1. V případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním této dohody nebo právního aktu Unie, na který se odkazuje v příloze I, se smluvní strany vzájemně konzultují v rámci smíšeného výboru s cílem nalézt vzájemně přijatelné řešení. Za tímto účelem se smíšenému výboru poskytnou všechny užitečné informace, aby mohl situaci podrobně posoudit. Smíšený výbor posoudí všechny možnosti, které umožní zachovat řádné fungování této dohody.

2. Pokud smíšený výbor není schopen nalézt řešení obtíží uvedených v odstavci 1 do tří měsíců ode dne, kdy mu byly obtíže předloženy, může kterákoli smluvní strana požádat rozhodčí soud, aby spor vyřešil v souladu s pravidly stanovenými v protokolu o rozhodčím soudu.

3. Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení uvedeného v čl. 12 odst. 2 a pokud je výklad takového ustanovení relevantní pro vyřešení sporu a nezbytný k tomu, aby o sporu mohl rozhodnout, předloží rozhodčí soud tuto otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení spadajícího do oblasti působnosti výjimky z povinnosti dynamické harmonizace uvedené v čl. 6 odst. 5 a pokud spor nezahrnuje výklad nebo použití pojmů práva Unie, vyřeší rozhodčí soud spor bez předložení této otázky Soudnímu dvoru Evropské unie.

4. Pokud rozhodčí soud pokládá otázku Soudnímu dvoru Evropské unie podle odstavce 3:

a) rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie je pro rozhodčí soud závazné a

b) Švýcarsko požívá stejných práv jako členské státy a orgány Unie a obdobně podléhá stejným řízením před Soudním dvorem Evropské unie.

5. Každá smluvní strana přijme veškerá nezbytná opatření, aby v dobré víře provedla rozhodnutí rozhodčího soudu. Smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že tuto dohodu nedodržela, informuje druhou smluvní stranu prostřednictvím smíšeného výboru o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu.

ČLÁNEK 16

Kompenzační opatření

1. Pokud smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že tuto dohodu nedodržela, neinformuje druhou smluvní stranu v přiměřené lhůtě stanovené v souladu s čl. IV.2 odst. 6 protokolu o rozhodčím soudu o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu, nebo pokud se druhá smluvní strana domnívá, že oznámená opatření nejsou v souladu s rozhodnutím rozhodčího soudu, může tato druhá smluvní strana přijmout přiměřená kompenzační opatření s cílem odstranit možnou nerovnováhu. Kompenzační opatření mohou být přijata pouze v rámci této dohody nebo v souladu s čl. 19 odst. 1 písm. c) a čl. 20 odst. 4 Dohody mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie, uzavřené v... dne... (dále jen „dohoda o účasti Švýcarska na programech Unie“), pokud jde o účast Švýcarska na programu činnosti Unie v oblasti zdraví[1]. Smluvní strany přijímající kompenzační opatření oznámí smluvní straně, u níž rozhodčí soud shledal, že tuto dohodu nedodržela, kompenzační opatření, která budou upřesněna v oznámení. Tato kompenzační opatření nabývají účinku tři měsíce ode dne tohoto oznámení.

[1] Na období 2021–2027 je to program EU4Health stanovený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/522 ze dne 24. března 2021, kterým se zavádí program činnosti Unie v oblasti zdraví (program EU pro zdraví) („EU4Health“) na období 2021–2027 a zrušuje nařízení (EU) č. 282/2014 (Úř. věst. L 107, 26.3.2021, s. 1).

2. Pokud smíšený výbor do jednoho měsíce ode dne oznámení zamýšlených kompenzačních opatření nepřijme rozhodnutí o pozastavení, změně nebo zrušení těchto kompenzačních opatření, může kterákoli smluvní strana předložit otázku přiměřenosti těchto kompenzačních opatření k rozhodčímu řízení v souladu s protokolem o rozhodčím soudu.

3. Rozhodčí soud rozhodne ve lhůtách stanovených v čl. III.8 odst. 4 protokolu o rozhodčím soudu.

4. Kompenzační opatření nemají zpětný účinek. Zejména musí být zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli již před nabytím účinnosti kompenzačních opatření.

ČLÁNEK 17

Spolupráce mezi jurisdikcemi

1. V zájmu podpory jednotného výkladu se švýcarský Spolkový soud a Soudní dvůr Evropské unie dohodnou na dialogu a jeho podmínkách.

2. Švýcarsko má právo předložit Soudnímu dvoru Evropské unie spisy účastníků řízení nebo písemná vyjádření, pokud soud členského státu Unie předloží Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se výkladu této dohody nebo ustanovení právního aktu Unie, který je uveden v příloze I.

ČLÁNEK 18

Provádění

1. Smluvní strany přijmou veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků vyplývajících z této dohody a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit splnění jejího účelu.

2. Smluvní strany přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění zamýšleného výsledku právních aktů Unie, na něž se odkazuje v příloze I, a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jejich cílů.

ČLÁNEK 19

Smíšený výbor

1. Zřizuje se smíšený výbor.

Smíšený výbor se skládá ze zástupců smluvních stran.

2. Smíšenému výboru spolupředsedají zástupce Evropské unie a zástupce Švýcarska.

3. Smíšený výbor:

a) zajišťuje řádné fungování a účinnou správu a uplatňování této dohody;

b) může si vyměňovat informace a konzultovat otázky týkající se této dohody a souvisejících finančních aspektů;

c) poskytuje fórum pro vzájemné konzultace a průběžnou výměnu informací mezi smluvními stranami, zejména s cílem nalézt řešení jakýchkoli obtíží s výkladem nebo uplatňováním této dohody nebo právního aktu Unie, na který se odkazuje v příloze I v souladu s článkem 15;

d) zajišťuje, ve spolupráci se smíšeným výborem zřízeným dohodou o účasti Švýcarska na programech Unie (dále jen „smíšený výbor pro účast na programech Unie“), řádné fungování a účinné provádění účasti Švýcarska na programu činnosti Unie v oblasti zdraví, a to pouze v záležitostech, na něž se vztahuje tato dohoda; za tímto účelem smíšený výbor informuje smíšený výbor pro účast na programech Unie, pokud:

   i) je třeba přijmout nový protokol k dohodě o účasti Švýcarska na programech Unie týkající se programu činnosti Unie v oblasti zdraví;

   ii) je třeba v důsledku změn v oblasti působnosti této dohody protokol změnit;

   iii) pořad jednání jeho zasedání zahrnuje záležitosti související s tímto programem;

e) vydává doporučení smluvním stranám v záležitostech týkajících se této dohody;

f) přijímá rozhodnutí, je-li tak stanoveno v této dohodě;

g) v případě změny článků 1 až 6, 10 až 15 nebo 17 nebo 18 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „protokol (č. 7)“), připojeného ke Smlouvě o fungování Evropské unie, smíšený výbor odpovídajícím způsobem změní dodatek a

h) vykonává jakoukoli jinou pravomoc, kterou mu uděluje tato dohoda.

4. Smíšený výbor jedná na základě jednomyslnosti.

Rozhodnutí jsou pro smluvní strany závazná a smluvní strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení.

5. Smíšený výbor zasedá nejméně jednou ročně, střídavě v Bruselu a Bernu, pokud spolupředsedové nerozhodnou jinak. Sejde se rovněž na žádost kterékoli ze smluvních stran. Spolupředsedové se mohou dohodnout, že zasedání smíšeného výboru se uskuteční prostřednictvím videokonference nebo telekonference.

6. Smíšený výbor přijme na svém prvním zasedání svůj jednací řád a podle potřeby jej aktualizuje.

7. Smíšený výbor může rozhodnout o vytvoření jakékoli pracovní skupiny nebo skupiny odborníků, která mu může být nápomocna při plnění jeho povinností.

KAPITOLA 3

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 20

Územní oblast působnosti

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na které se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování EU za podmínek v nich stanovených, a na straně druhé na území Švýcarska.

ČLÁNEK 21

Revize

1. Smluvní strany pravidelně přezkoumávají fungování této dohody v rámci smíšeného výboru a mohou zvážit její revizi, zejména za účelem zlepšení své spolupráce nebo jejího rozšíření na další záležitosti související se zdravím.

2. S ohledem na takové možné uvážení mohou smluvní strany v souladu se svými vnitřními postupy zahájit jednání za účelem revize této dohody.

3. Výsledek veškerých jednání podléhá ratifikaci nebo schválení smluvními stranami v souladu s jejich příslušnými vnitřními postupy.

ČLÁNEK 22

Služební tajemství

Představitelé, odborníci a ostatní zástupci smluvních stran jsou povinni i po skončení výkonu svých funkcí nešířit informace získané v rámci této dohody, na které se vztahuje služební tajemství.

ČLÁNEK 23

Utajované informace a citlivé neutajované informace

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby některá ze smluvních stran zpřístupnila utajované informace.

2. Na nakládání s utajovanými informacemi nebo materiály poskytnutými smluvními stranami nebo vyměňovanými mezi smluvními stranami podle této dohody a na jejich ochranu se vztahuje Dohoda mezi Švýcarskou konfederací a Evropskou unií o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací uzavřená v Bruselu dne 28. dubna 2008 a veškerá bezpečnostní ujednání, kterými se uvedená dohoda provádí.

3. Smíšený výbor přijme prostřednictvím rozhodnutí pokyny pro nakládání s citlivými neutajovanými informacemi, které si smluvní strany mezi sebou vyměňují, za účelem zajištění jejich ochrany.

ČLÁNEK 24

Přílohy, dodatky a protokoly

Přílohy, dodatky a protokoly k této dohodě tvoří její nedílnou součást.

ČLÁNEK 25

Finanční příspěvek

1. Švýcarsko přispívá na financování činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie uvedených v článku 1 přílohy II, k nimž má přístup, v souladu s tímto článkem a přílohou II.

Smíšený výbor může přijmout rozhodnutí o změně přílohy II.

2. Unie může kdykoli pozastavit účast Švýcarska na činnostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu v souladu s platebními podmínkami stanovenými v článku 2 přílohy II.

Pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu, zašle Unie Švýcarsku formální upomínku. Není-li do 30 dnů ode dne obdržení této formální upomínky provedena platba v plné výši, může Unie pozastavit účast Švýcarska na příslušné činnosti.

3. Finanční příspěvek je tvořen součtem:

a) provozního příspěvku a

b) poplatku za účast.

4. Finanční příspěvek má podobu ročního finančního příspěvku a je splatný ke dnům uvedeným ve výzvách k poskytnutí finančních prostředků vydaných Komisí.

5. Provozní příspěvek vychází z klíče pro stanovení příspěvku, který je definován jako poměr hrubého domácího produktu (dále jen „HDP“) Švýcarska v tržních cenách k HDP Unie v tržních cenách. Pro tento účel se údaji o HDP v tržních cenách smluvních stran rozumí nejnovější údaje dostupné k 1. lednu roku, v němž se provádí roční platba, poskytnuté Statistickým úřadem Evropské unie (EUROSTAT), s náležitým ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o spolupráci v oblasti statistiky uzavřenou v Lucemburku dne 26. října 2004. Přestane-li uvedená dohoda platit, určí se HDP Švýcarska na základě údajů poskytnutých Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

6. Provozní příspěvek pro každou agenturu Unie se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na její schválený roční rozpočet zapsaný v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1 přílohy II. Provozní příspěvek na informační systémy a jiné činnosti se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na příslušný rozpočet pro daný rok, jak je stanoveno v dokumentech k plnění rozpočtu (jako jsou pracovní programy nebo smlouvy).
Všechny referenční částky vycházejí z prostředků na závazky.

7. Roční poplatek za účast činí 4 % ročního provozního příspěvku vypočítaného v souladu s odstavci 5 a 6.

8. Komise Švýcarsku poskytne příslušné informace týkající se výpočtu jeho finančního příspěvku. Tyto informace se poskytují s náležitým ohledem na pravidla Unie týkající se důvěrnosti a ochrany údajů.

9. Veškeré finanční příspěvky Švýcarska nebo platby od Unie a výpočet částek, které mají být splaceny nebo obdrženy, se provádějí v eurech.

10. Pokud se vstup této dohody v platnost neshoduje s počátkem kalendářního roku, upraví se provozní příspěvek Švýcarska na daný rok v souladu s metodikou a platebními podmínkami stanovenými v článku 4 přílohy II.

11. Prováděcí pravidla k tomuto článku jsou obsažena v příloze II.

12. Tři roky po vstupu této dohody v platnost a následně každé tři roky přezkoumá smíšený výbor podmínky účasti Švýcarska podle článku 1 přílohy II a v případě potřeby je upraví.

ČLÁNEK 26

Vstup v platnost

1. Tuto dohodu smluvní strany ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Smluvní strany si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup této dohody v platnost.

2. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

c) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

f) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

i) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

j) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

n) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

ČLÁNEK 27

Výpověď

1. Každá smluvní strana může tuto dohodu vypovědět oznámením druhé smluvní straně.

2. Tato dohoda pozbývá platnosti šest měsíců po obdržení oznámení uvedeného v odstavci 1.

3. Pokud tato dohoda pozbude platnosti, zůstanou zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli na základě této dohody přede dnem pozbytí platnosti této dohody. Smluvní strany se vzájemně dohodnou, jaká opatření se přijmou v souvislosti s právy, která jsou v procesu nabývání.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

(Podpisový blok obsahující tyto formulace ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „Za Švýcarskou konfederaci“)

PŘÍLOHA I

PRÁVNÍ AKTY UNIE
ZAČLENĚNÉ V SOULADU
S ČLÁNKEM 6 DOHODY

Není-li v technických úpravách uvedeno jinak, považují se práva a povinnosti stanovené pro členské státy Unie v právních aktech Unie začleněných do této přílohy za práva a povinnosti stanovené pro Švýcarsko. To platí při plném respektování institucionálních ustanovení obsažených v kapitole 2 dohody.

Vážné přeshraniční zdravotní hrozby

1. 32022 R 2371 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2371 ze dne 23. listopadu 2022 o vážných přeshraničních zdravotních hrozbách a o zrušení rozhodnutí č. 1082/2013/EU (Úř. věst. EU L 314, 6.12.2022, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2371/oj).

   Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (EU) 2022/2371 upravují takto:

   a) Švýcarsko se plně účastní činnosti Výboru pro zdravotní bezpečnost a má v jeho rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Unie, s výjimkou hlasovacího práva;

b) Švýcarsko je plnoprávným uživatelem systému včasného varování a reakce (EWRS) zřízeného nařízením (EU) 2022/2371;

c) Švýcarsko použije definici uvedenou v čl. 3 bodě 10 nařízení (EU) 2022/2371 pouze pro účely provádění této dohody;

d) Švýcarsko poskytne zprávy uvedené v čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2022/2371 ve stejných lhůtách, jaké jsou stanoveny v uvedeném článku pro členské státy Unie, avšak v žádném případě ne dříve než jeden rok po vstupu této dohody v platnost. Švýcarsko svou zprávu předá prostřednictvím systému EWRS;

e) v čl. 7 odst. 5 nařízení (EU) 2022/2371 se zrušují slova „Evropské unie“. Druhou větou, pokud jde o Švýcarsko, se rozumí „Tyto vnitrostátní bezpečnostní předpisy musí poskytovat úroveň ochrany utajovaných informací v souladu s Dohodou mezi Švýcarskou konfederací a Evropskou unií o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací a jejími bezpečnostními opatřeními.“;

f) pro účely této dohody je účast na společném zadávacím řízení uvedená v čl. 12 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) 2022/2371 otevřena i Švýcarsku;

g) ustanovení čl. 12 odst. 4 písm. a), b), c), e) a f) nařízení (EU) 2022/2371 se na Švýcarsko nevztahují;

h) pravomoc Švýcarska uznat a ukončit stav ohrožení veřejného zdraví na vnitrostátní úrovni zůstává článkem 23 nařízení (EU) 2022/2371 nedotčena;

i) ustanovení čl. 25 písm. a) a b) nařízení (EU) 2022/2371 se na Švýcarsko nevztahují;

j) v čl. 27 odst. 1 nařízení (EU) 2022/2371 se odkaz na nařízení (EU) 2016/679 a na směrnici 2002/58/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy.

2. 32023 R 1808 Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/1808 ze dne 21. září 2023, kterým se stanoví vzor formuláře pro poskytování informací o plánování prevence, připravenosti a reakce v souvislosti s vážnými přeshraničními zdravotními hrozbami v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2371 (Úř. věst. EU L 234, 22.9.2023, s. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1808/oj).

3. 32024 R 0892 Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/892 ze dne 22. března 2024, kterým se určují referenční laboratoře Evropské unie pro některé konkrétní oblasti veřejného zdraví (Úř. věst. EU L, 2024/892, 25.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/892/oj).

4. 32024 R 1232 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/1232 ze dne 5. března 2024, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2371, pokud jde o posouzení stavu provádění vnitrostátních plánů prevence, připravenosti a reakce a jejich vztahu k plánu prevence, připravenosti a reakce Unie (Úř. věst. EU L, 2024/1232, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1232/oj).

5. 32024 R 2959 Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/2959 ze dne 29. listopadu 2024, kterým se určují referenční laboratoře Evropské unie v oblasti veřejného zdraví pro bakterie přenášené potravinami a vodou, pro střevní parazity a prvoky přenášené potravinami, vodou a vektory a pro viry přenášené potravinami a vodou (Úř. věst. EU L, 2024/2959, 2.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2959/oj).

6. 32018 D 0945 Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/945 ze dne 22. června 2018 o přenosných nemocích a souvisejících zvláštních zdravotních problémech, které musí být podchyceny epidemiologickým dozorem, a o příslušných definicích případů (Úř. věst. EU L 170, 6.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/945/oj).

7. 32017 D 0253 Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/253 ze dne 13. února 2017, kterým se stanoví postup vydávání varovných hlášení v rámci systému včasného varování a reakce zřízeného v souvislosti s vážnými přeshraničními zdravotními hrozbami a postup výměny informací, konzultací a koordinace reakce na tyto hrozby v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU (Úř. věst. EU L 37, 14.2.2017, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/253/oj), ve znění:

   – 32021 D 0858 prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/858 ze dne 27. května 2021, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/253, pokud jde o varovná hlášení v souvislosti s vážnými přeshraničními zdravotními hrozbami a trasování kontaktů cestujících zjištěných prostřednictvím formuláře pro trasování cestujících (Úř. věst. EU L 188, 28.5.2021, s. 106, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/858/oj),

– 32021 D 1212 prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/1212 ze dne 22. července 2021, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/253, pokud jde o varovná hlášení v souvislosti s vážnými přeshraničními zdravotními hrozbami a trasování kontaktů osob vystavených nákaze zjištěných v souvislosti s vyplňováním formulářů pro trasování cestujících (Úř. věst. EU L 263, 23.7.2021, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1212/oj).

EVROPSKÉ STŘEDISKO PRO PREVENCI A KONTROLU NEMOCÍ

8. 32004 R 0851 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 851/2004 ze dne 21. dubna 2004 o zřízení Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (Úř. věst. EU L 142, 30.4.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/851/oj), ve znění:

– 32022 R 2370 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2370 ze dne 23. listopadu 2022, kterým se mění nařízení (ES) č. 851/2004 o zřízení Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (Úř. věst. EU L 314, 6.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2370/oj).

Pro účely této dohody se ustanovení nařízení (ES) č. 851/2004 upravují takto:

a) Švýcarsko se účastní činnosti střediska;

b) Švýcarsko finančně přispívá na činnosti střediska v souladu s článkem 25 dohody;

c) Švýcarsko se plně účastní činnosti správní rady střediska a má v jeho rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Unie, s výjimkou hlasovacího práva;

d) Švýcarsko se plně účastní činnosti poradního sboru střediska a má v jeho rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Unie;

e) Švýcarsko uděluje středisku a jeho zaměstnancům v rámci jejich služebních povinností pro agenturu výsady a imunity stanovené v dodatku, které jsou založeny na článcích 1 až 6, 10 až 15 a 17 a 18 protokolu (č. 7). Odkazy na příslušné články uvedeného protokolu jsou pro informaci uvedeny v závorkách;

f) odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie (stanoveného v nařízení (EHS) č. 31, (ESAE) č. 11, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 45, 14.6.1962, s. 1385), včetně veškerých následných změn) může středisko, pokud tak rozhodne, zaměstnávat na základě smlouvy švýcarské státní příslušníky, kteří požívají veškerých občanských práv. Středisko může souhlasit s vysláním odborníků Švýcarskem;

g) Švýcarsko se plně účastní činnosti sítí provozovaných střediskem a má v jejich rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Unie;

h) v čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízení (ES) č. 851/2004 se za slova „v jednotlivých konkrétních případech organizuje v úzké spolupráci s dotčenými členskými státy“ vkládají slova „a s jejich pomocí“;

i) v článku 20a nařízení (ES) č. 851/2004 se odkaz na nařízení (EU) 2016/679 a na směrnici 2002/58/ES považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy.

Dodatek

OVÝSADÁCH A IMUNITÁCH

ČLÁNEK 1
(odpovídající článku 1 protokolu (č. 7))

Prostory a budovy agentury jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky agentury se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora Evropské unie.

ČLÁNEK 2
(odpovídající článku 2 protokolu (č. 7))

Archivy agentury jsou nedotknutelné.

ČLÁNEK 3
(odpovídající článkům 3 a 4 protokolu (č. 7))

1. Agentura, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

2. Na zboží a služby určené pro úřední potřebu agentury a vyvážené ze Švýcarska nebo poskytované agentuře ve Švýcarsku se neuplatňují žádná nepřímá cla ani daně.

3. Osvobození od DPH je přiznáno, pokud skutečná kupní cena zboží a služeb uvedených na faktuře nebo v příslušném dokladu činí nejméně sto švýcarských franků (včetně daně). Agentura je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou ve Švýcarsku zcizeny úplatně ani bezúplatně, jinak než za podmínek schválených vládou Švýcarska.

4. Osvobození od DPH, spotřebních daní a jakýchkoli jiných nepřímých daní probíhá formou prominutí daně po předložení příslušných švýcarských formulářů dodavateli zboží či poskytovateli služeb.

5. Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

ČLÁNEK 4
(odpovídající článku 5 protokolu (č. 7))

Agentura požívá pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů ve Švýcarsku stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace agentury nepodléhá cenzuře.

ČLÁNEK 5

(odpovídající článku 6 protokolu (č. 7))

Průkazy Unie vydávané členům a zaměstnancům agentury se uznávají za platné cestovní doklady na území Švýcarska. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie (nařízení (EHS) č. 31, (ESAE) č. 11, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 45, 14.6.1962, s. 1385), včetně veškerých následných změn).

ČLÁNEK 6

(odpovídající článku 10 protokolu (č. 7))

Zástupci členských států Unie, kteří se účastní činnosti agentury, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání ve Švýcarsku nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

ČLÁNEK 7

(odpovídající článku 11 protokolu (č. 7))

Na území Švýcarska úředníci a jiní zaměstnanci agentury bez ohledu na svou státní příslušnost:

a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Unií a jejich úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce;

b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců;

c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací;

d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce ve Švýcarsku a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou Švýcarska;

e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou Švýcarska.

ČLÁNEK 8

(odpovídající článku 12 protokolu (č. 7))

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje agentura svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch agentury, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví právo Unie.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od švýcarských federálních, kantonálních a obecních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje agentura.

ČLÁNEK 9

(odpovídající článku 13 protokolu (č. 7))

S úředníky a jinými zaměstnanci agentury, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách agentury zřizují bydliště na území Švýcarska, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi Švýcarskem a členskými státy Unie, zacházeno jak ve Švýcarsku, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členským státem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v prvním pododstavci, který se nachází ve Švýcarsku, je osvobozen od dědické daně ve Švýcarsku; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

ČLÁNEK 10
(odpovídající článku 14 protokolu (č. 7))

Právo Unie stanoví systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

Úředníci a jiní zaměstnanci agentury tedy nejsou povinni účastnit se švýcarského systému sociálního pojištění, pokud se na ně již vztahuje systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie. Na rodinné příslušníky zaměstnanců agentury, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti, se vztahuje systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie, pokud nejsou zaměstnáni jiným zaměstnavatelem než agenturou a pokud nepobírají dávky sociálního zabezpečení od členského státu Unie nebo Švýcarska.

ČLÁNEK 11

(odpovídající článku 15 protokolu (č. 7))

Právo Unie stanoví kategorie úředníků a jiných zaměstnanců agentury, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článků 7, 8 a 9.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány Švýcarsku.

ČLÁNEK 12

(odpovídající článku 17 protokolu (č. 7))

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům agentury výhradně v zájmu agentury.

Agentura je povinna zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jejího názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy agentury.

ČLÁNEK 13

(odpovídající článku 18 protokolu (č. 7))

Při uplatňování tohoto dodatku jedná agentura ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady Švýcarska nebo příslušných členských států Unie.

PŘÍLOHA II

O POUŽITÍ
ČLÁNKU 25 DOHODY

ČLÁNEK 1

Seznam činností agentur,
informačních systémů a jiných činností Unie,
na které má Švýcarsko finančně přispívat

Švýcarsko finančně přispívá na:

a) agentury:

– Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí, zřízené nařízením (ES) č. 851/2004, (Úř. věst. EU L 142, 30.4.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/851/oj), ve znění podle přílohy I;

b) informační systémy:

– systém včasného varování a reakce (EWRS), zřízený nařízením (EU) 2022/2371, (Úř. věst. EU L 314, 6.12.2022, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2371/oj), ve znění podle přílohy I, pokud není příspěvek Švýcarska na tento informační systém již v plném rozsahu pokryt příspěvkem Švýcarska na činnost střediska a na program činnosti Unie v oblasti zdraví;

c) jiné činnosti:

– žádné.

ČLÁNEK 2

Platební podmínky

1. Platby splatné podle článku 25 dohody se provádějí v souladu s tímto článkem.

2. Při vydání výzvy k poskytnutí finančních prostředků v rozpočtovém roce sdělí Komise Švýcarsku tyto informace:

a) výše provozního příspěvku a

b) výše poplatku za účast.

3. Komise sdělí Švýcarsku co nejdříve, nejpozději však 16. dubna každého rozpočtového roku, tyto informace související s účastí Švýcarska:

a) částky v prostředcích na závazky ze schváleného ročního rozpočtu Unie zapsaného v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok pro každou agenturu Unie, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1, a částky v prostředcích na závazky ve vztahu ke schválenému rozpočtu Unie pro daný rok pro příslušný rozpočet na informační systémy a jiné činnosti, zahrnující účast Švýcarska v souladu s článkem 1;

b) výše poplatku za účast podle čl. 25 odst. 7 dohody a

c) pokud jde o agentury, v roce N+1 částky rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie ve vztahu k ročnímu rozpočtu Unie uvedené v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie na rok N.

4. Komise na základě svého návrhu rozpočtu poskytne odhad informací podle odst. 3 písm. a) a b) co nejdříve, nejpozději však do 1. září rozpočtového roku.

5. Komise vydá Švýcarsku nejpozději 16. dubna a, je-li to použitelné na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, nejdříve 22. října a nejpozději 31. října každého rozpočtového roku výzvu k poskytnutí finančních prostředků ve výši odpovídající příspěvku Švýcarska podle této dohody na každou z agentur, informačních systémů nebo jiných činností, jichž se Švýcarsko účastní.

6. Výzva (výzvy) k poskytnutí finančních prostředků uvedená (uvedené) v bodě 5 je rozložena (jsou rozloženy) do těchto splátek:

a) první splátka každého roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána do 16. dubna, odpovídá částce až do výše odhadu ročního finančního příspěvku na danou agenturu, informační systém nebo jinou činnost uvedeného v odstavci 4;

   Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy;

b) případně druhá splátka roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána nejdříve 22. října a nejpozději 31. října, odpovídá rozdílu mezi částkou uvedenou v odstavci 4 a částkou uvedenou v odstavci 5, pokud je částka uvedená v odstavci 5 vyšší.

   Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků do 21. prosince.

U každé výzvy k poskytnutí finančních prostředků může Švýcarsko provádět samostatné platby za každou agenturu, informační systém nebo jinou činnost.

7. V prvním roce provádění této dohody vydá Komise do 90 dnů po vstupu této dohody v platnost jedinou výzvu k poskytnutí finančních prostředků.

Švýcarsko uhradí částku uvedenou ve výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy.

8. V případě prodlení s platbou finančního příspěvku vzniká Švýcarsku povinnost uhradit úrok z prodlení z dlužné částky, počínaje dnem splatnosti až do dne, kdy je dlužná částka uhrazena v plné výši.

Úrokovou sazbou pro pohledávky nezaplacené ke dni splatnosti je sazba uplatňovaná Evropskou centrální bankou na její hlavní refinanční operace zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* platná první den měsíce, ve kterém je pohledávka splatná, nebo 0 % podle toho, která je vyšší, zvýšená o 3,5 procentního bodu.

ČLÁNEK 3

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie s ohledem na plnění rozpočtu

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie se provede v roce N+1, kdy se počáteční provozní příspěvek upraví směrem nahoru nebo dolů o rozdíl mezi počátečním provozním příspěvkem a upraveným příspěvkem vypočítaným s použitím klíče pro stanovení příspěvku za rok N na výši rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v rámci příslušné dotační položky (příslušných dotačních položek) rozpočtu Unie. Rozdíl případně zohlední u každé agentury upravený provozní příspěvek na základě procentního podílu, jak je definován v článku 1.

ČLÁNEK 4

Přechodná opatření

V případě, že dnem vstupu této dohody v platnost není 1. leden, použije se odchylně od článku 2 tento článek.

V prvním roce provádění této dohody se ve vztahu k provoznímu příspěvku splatnému za daný rok, který se vztahuje na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, jak je stanoveno v souladu s článkem 25 dohody a články 1 až 3 této přílohy, provozní příspěvek sníží na poměrném základě vynásobením částky splatného ročního provozního příspěvku poměrem:

a) počtu kalendářních dnů ode dne vstupu této dohody v platnost do 31. prosince daného roku a

b) celkového počtu kalendářních dnů daného roku.

PROTOKOL
O ROZHODČÍM SOUDU

KAPITOLA I
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK I.1

Oblast působnosti

Pokud jedna ze smluvních stran (dále jen „strany“) předloží spor k rozhodčímu řízení v souladu s čl. 15 odst. 2 nebo čl. 16 odst. 2 dohody, použijí se pravidla stanovená v tomto protokolu.

ČLÁNEK I.2

Soudní kancelář a služby sekretariátu

Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu v Haagu (dále jen „Mezinárodní úřad“) plní funkce soudní kanceláře a zajišťuje nezbytné služby sekretariátu.

ČLÁNEK I.3

Oznámení a výpočet lhůt

1. Oznámení, včetně sdělení nebo návrhů, smějí být zasílána jakýmkoli komunikačním prostředkem, který osvědčuje jejich předání nebo umožňuje jejich ověření.

2. Tato oznámení smějí být zasílána elektronicky pouze v případě, že strana pro tento účel určila nebo schválila adresu.

3. Tato oznámení se zasílají v případě Švýcarska odboru pro Evropu švýcarského Federálního ministerstva zahraničních věcí a v případě Unie právní službě Komise.

4. Jakákoli lhůta stanovená v tomto protokolu začne běžet ode dne následujícího po příslušné události nebo úkonu. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na nepracovní den orgánů Unie nebo vlády Švýcarska, končí lhůta pro doručení dokumentu první následující pracovní den. Započítávají se dny pracovního klidu, které spadají do daného období.

ČLÁNEK I.4

Oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Strana, která hodlá zahájit rozhodčí řízení (dále jen „žalující strana“), zašle druhé straně (dále jen „žalovaná strana“) a Mezinárodnímu úřadu oznámení o zahájení rozhodčího řízení.

2. Rozhodčí řízení se považuje za zahájené dnem následujícím po dni, kdy je oznámení o jeho zahájení přijato žalovanou stranou.

3. Oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahuje tyto informace:

a) požadavek, aby byl spor předložen k rozhodčímu řízení;

b) jména a kontaktní údaje stran;

c) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalující strany;

d) právní základ řízení (čl. 15 odst. 2 nebo čl. 16 odst. 2 dohody) a:

i) v případech uvedených v čl. 15 odst. 2 dohody otázka, která vedla ke sporu, oficiálně zařazená k vyřešení na pořad jednání smíšeného výboru v souladu s čl. 15 odst. 1 dohody a

ii) v případech uvedených v čl. 16 odst. 2 dohody rozhodnutí rozhodčího soudu, prováděcí opatření uvedená v čl. 15 odst. 5 dohody a sporná kompenzační opatření;

e) určení jakéhokoli pravidla, které je předmětem sporu nebo se k němu vztahuje;

f) stručný popis sporu a

g) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

4. V případech uvedených v čl. 15 odst. 3 dohody může oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

5. Žádné tvrzení o dostatečnosti oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

ČLÁNEK I.5

Odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Do 60 dnů od obdržení oznámení o zahájení rozhodčího řízení zašle žalovaná strana žalující straně a Mezinárodnímu úřadu odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, která obsahuje tyto informace:

a) jména a kontaktní údaje stran;

b) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalované strany;

c) odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 3 písm. d) až f) a

d) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

2. V případech uvedených v čl. 15 odst. 3 dohody může odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 4 tohoto protokolu a informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. Neposkytnutí odpovědi nebo neúplná či opožděná odpověď žalované strany na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

4. Požádá-li žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, aby se rozhodčí soud skládal z pěti rozhodců, určí žalující strana do 30 dnů od obdržení odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení dalšího rozhodce.

ČLÁNEK I.6

Zastoupení a pomoc

1. Strany jsou před rozhodčím soudem zastoupeny jedním nebo více zástupci. Zástupcům mohou být nápomocni poradci nebo advokáti.

2. Jakákoli změna zástupců nebo jejich adres se oznámí druhé straně, Mezinárodnímu úřadu a rozhodčímu soudu. Rozhodčí soud může kdykoli z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat důkazy o pravomocích svěřených zástupcům stran.

KAPITOLA II

SLOŽENÍ ROZHODČÍHO SOUDU

ČLÁNEK II.1

Počet rozhodců

Rozhodčí soud se skládá ze tří rozhodců. Požádá-li o to žalující strana ve svém oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, je rozhodčí soud složen z pěti rozhodců.

ČLÁNEK II.2

Jmenování rozhodců

1. Mají-li být jmenováni tři rozhodci, každá ze stran jmenuje jednoho z nich. Dva rozhodci jmenovaní stranami vyberou třetího rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.
2. Má-li být jmenováno pět rozhodců, každá ze stran jmenuje dva z nich. Čtyři rozhodci jmenovaní stranami vyberou pátého rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

3. Pokud do 30 dnů od jmenování posledního rozhodce jmenovaného stranami nedosáhnou rozhodci dohody o výběru předsedy rozhodčího soudu, jmenuje předsedu generální tajemník Stálého rozhodčího soudu.

4. Na pomoc při výběru rozhodců, kteří mají tvořit rozhodčí soud, se vytvoří a v případě potřeby aktualizuje orientační seznam osob disponujících kvalifikacemi uvedenými v odstavci 6, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro tuto dohodu, Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty uzavřenou v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda o obchodu se zemědělskými produkty“) a Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska“). Smíšený výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely této dohody.

5. Pokud některá ze stran rozhodce nejmenuje, jmenuje jej generální tajemník Stálého rozhodčího soudu ze seznamu uvedeného v odstavci 4. Není-li takový seznam k dispozici, jmenuje rozhodce losem generální tajemník Stálého rozhodčího soudu z osob, které byly formálně navrženy jednou ze stran nebo oběma stranami pro účely odstavce 4.

6. Osoby tvořící rozhodčí soud musí být vysoce kvalifikované osoby s vazbami na strany nebo bez nich, u nichž je zaručena nezávislost a neexistence střetu zájmů, jakož i široká škála zkušeností. Musí mít zejména odborné znalosti v oblasti práva a záležitostí, na něž se vztahuje tato dohoda, nesmí přijímat pokyny od žádné ze stran a musí zastávat svou funkci jako soukromé osoby a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu. Předseda rozhodčího soudu musí mít rovněž zkušenosti s postupy řešení sporů.

ČLÁNEK II.3

Prohlášení rozhodců

1. Pokud se u určité osoby zvažuje její jmenování rozhodcem, oznámí tato osoba všechny okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o její nestrannosti nebo nezávislosti. V době od svého jmenování a v průběhu celého rozhodčího řízení oznamuje rozhodce tyto okolnosti neprodleně stranám a ostatním rozhodcům, pokud tak již neučinil.

2. Rozhodce může být odvolán, pokud existují okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti nebo nezávislosti.

3. Strana smí požádat o odvolání rozhodce, kterého jmenovala, pouze z důvodu, který se dozvěděla až po tomto jmenování.

4. Pokud rozhodce nejedná nebo pokud nemůže *de iure* nebo *de facto* plnit svou úlohu, použije se postup pro odvolání rozhodců stanovený v článku II.4.

ČLÁNEK II.4

Odvolání rozhodců

1. Strana, která chce odvolat rozhodce, podá žádost o odvolání do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo oznámeno jmenování daného rozhodce, nebo do 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděla o okolnostech uvedených v článku II.3.

2. Žádost o odvolání se zasílá druhé straně, odvolanému rozhodci, ostatním rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu. Musí v ní být uvedeny důvody žádosti o odvolání.

3. Pokud byla podána žádost o odvolání, může druhá strana tuto žádost o odvolání přijmout. Daný rozhodce může rovněž odstoupit. Přijetí žádosti o odvolání nebo odstoupení nepředstavuje uznání důvodů žádosti o odvolání.

4. Pokud do 15 dnů ode dne oznámení žádosti o odvolání druhá strana žádost o odvolání nepřijme nebo pokud daný rozhodce neodstoupí, může strana, která o odvolání žádá, požádat generálního tajemníka Stálého rozhodčího soudu, aby o odvolání rozhodl.

5. Nedohodnou-li se strany jinak, musí být v rozhodnutí uvedeném v odstavci 4 uvedeny důvody tohoto rozhodnutí.

ČLÁNEK II.5

Nahrazení rozhodce

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku, je-li během rozhodčího řízení nutné rozhodce nahradit, je náhradník jmenován nebo vybrán v souladu s postupem stanoveným v článku II.2, který se použije na jmenování nebo výběr rozhodce, který má být nahrazen. Tento postup se použije i v případě, že jedna strana nevyužila svého práva jmenovat rozhodce, který má být nahrazen, nebo se tohoto jmenování účastnit.

2. V případě nahrazení rozhodce se řízení obnoví ve fázi, kdy nahrazený rozhodce přestal vykonávat své funkce, nerozhodne-li rozhodčí soud jinak.

ČLÁNEK II.6

Zproštění odpovědnosti

S výjimkou případů úmyslného protiprávního jednání nebo hrubé nedbalosti se strany v maximální míře povolené platnými právními předpisy zřeknou jakýchkoli kroků proti rozhodcům za jakékoli jednání nebo opomenutí v souvislosti s rozhodčím řízením.

KAPITOLA III

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK III.1

Obecná ustanovení

1. Datem ustavení rozhodčího soudu je den, kdy přijal své jmenování poslední rozhodce.

2. Rozhodčí soud zajistí, aby se stranám dostalo rovného zacházení a aby každá z nich měla v příslušné fázi řízení dostatečnou možnost uplatnit svá práva a předložit svůj případ. Rozhodčí soud vede řízení tak, aby nedocházelo k průtahům a zbytečným výdajům a aby byl spor mezi stranami vyřešen.

3. Nerozhodne-li rozhodčí soud po vyslechnutí stran jinak, koná se slyšení.

4. Zašle-li strana rozhodčímu soudu sdělení, učiní tak prostřednictvím Mezinárodního úřadu a současně zašle kopii druhé straně. Mezinárodní úřad zašle kopii tohoto sdělení každému rozhodci.

ČLÁNEK III.2

Místo konání rozhodčího řízení

Místem konání rozhodčího řízení je Haag. Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti, může rozhodčí soud zasedat na jakémkoli jiném místě, které považuje za vhodné pro své jednání.

ČLÁNEK III.3

Jazyk

1. Jazyky řízení jsou francouzština a angličtina.

2. Rozhodčí soud může nařídit, aby ke všem dokumentům připojeným k žalobnímu nároku nebo k žalobní odpovědi a ke všem dalším dokumentům předloženým v průběhu řízení v původním jazyce byl přiložen překlad do jednoho z jazyků řízení.

ČLÁNEK III.4

Žalobní nárok

1. Žalující strana zašle svůj žalobní nárok písemně žalované straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalující strana se může rozhodnout, že své oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.4 bude považovat za žalobní nárok, pokud rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Žalobní nárok obsahuje tyto informace:

a) informace uvedené v čl. I.4 odst. 3 písm. b) až f);

b) popis skutečností předložených na podporu žalobního nároku a

c) právní argumenty předložené na podporu žalobního nároku.

3. K žalobnímu nároku musí být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalující stranou nebo by na ně měl žalobní nárok odkazovat. V případech uvedených v čl. 15 odst. 3 dohody musí žalobní nárok obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

ČLÁNEK III.5

Žalobní odpověď

1. Žalovaná strana zašle svou žalobní odpověď písemně žalující straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalovaná strana se může rozhodnout, že odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.5 bude považovat za žalobní odpověď, pokud odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

2. Žalobní odpověď musí odpovídat na body žalobního nároku uvedené v souladu s čl. III.4 odst. 2 písm. a) až c) tohoto protokolu. Musí k ní být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalovanou stranou nebo by na ně měla žalobní odpověď odkazovat. V případech uvedených v čl. 15 odst. 3 dohody musí žalobní odpověď obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. V žalobní odpovědi nebo v pozdější fázi rozhodčího řízení, pokud rozhodčí soud rozhodne, že prodlení je odůvodněno okolnostmi, může žalovaná strana podat protinávrh za předpokladu, že je k tomu rozhodčí soud příslušný.

4. Na protinávrh se použije čl. III.4 odst. 2 a 3.

ČLÁNEK III.6

Příslušnost pro rozhodčí řízení

1. Rozhodčí soud rozhodne o své příslušnosti na základě čl. 15 odst. 2 nebo čl. 16 odst. 2 dohody.

2. V případech uvedených v čl. 15 odst. 2 dohody má rozhodčí soud mandát ke zkoumání otázky, která vedla ke sporu, oficiálně zařazené k vyřešení na pořad jednání smíšeného výboru v souladu s čl. 15 odst. 1 dohody.

3. V případech uvedených v čl. 16 odst. 2 dohody má rozhodčí soud, který projednával hlavní věc, mandát ke zkoumání přiměřenosti sporných kompenzačních opatření, včetně případů, kdy tato opatření byla zcela nebo zčásti přijata v souladu s čl. 19 odst. 1 písm. c) a čl. 20 odst. 4 dohody o účasti Švýcarska na programech Unie, pokud jde o účast Švýcarska na programu činnosti Unie v oblasti zdraví.

4. Předběžná námitka nepříslušnosti rozhodčího soudu musí být podána nejpozději v žalobní odpovědi nebo – v případě protinávrhu – v replice. Skutečnost, že strana jmenovala rozhodce nebo se účastnila jeho jmenování, ji nezbavuje práva vznést takovou předběžnou námitku. Předběžná námitka ohledně toho, že by spor překročil pravomoci rozhodčího soudu, se podá, jakmile je během rozhodčího řízení vznesena otázka, která údajně překračuje jeho pravomoci. Rozhodčí soud může v každém případě přijmout předběžnou námitku podanou po uplynutí stanovené lhůty, pokud se domnívá, že k prodlení došlo z oprávněného důvodu.

5. Rozhodčí soud může o předběžné námitce uvedené v odstavci 4 rozhodnout tak, že ji bude považovat za předběžnou otázku, nebo prostřednictvím rozhodnutí ve věci samé.

ČLÁNEK III.7

Jiná písemná podání

Rozhodčí soud po konzultaci se stranami rozhodne o jiných písemných podáních kromě žalobního nároku a žalobní odpovědi, které strany musí nebo mohou předložit, a stanoví lhůtu pro jejich předložení.

ČLÁNEK III.8

Lhůty

1. Lhůty stanovené rozhodčím soudem pro předání písemných dokumentů, včetně žalobního nároku a žalobní odpovědi, nepřekročí 90 dnů, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Rozhodčí soud přijme konečné rozhodnutí do 12 měsíců ode dne svého ustavení. Ve výjimečných případech spojených se zvláštními obtížemi může rozhodčí soud tuto lhůtu prodloužit až o další tři měsíce.

3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 se zkrátí na polovinu:

a) na žádost žalující nebo žalované strany, pokud rozhodčí soud do 30 dnů od této žádosti po vyslechnutí druhé strany rozhodne, že se jedná o naléhavý případ, nebo

b) pokud se na tom strany dohodly.

4. V případech uvedených v čl. 16 odst. 2 dohody přijme rozhodčí soud své konečné rozhodnutí do šesti měsíců od data, kdy byla oznámena kompenzační opatření v souladu s čl. 16 odst. 1 dohody.

ČLÁNEK III.9

Předložení věcí Soudnímu dvoru Evropské unie

1. Při uplatnění článku 12 a čl. 15 odst. 3 dohody předloží rozhodčí soud věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

2. Rozhodčí soud může předložit věc Soudnímu dvůr Evropské unie kdykoli v průběhu řízení za předpokladu, že je schopen dostatečně přesně vymezit právní a skutkový rámec věci a právní otázky, které vyvolává. Řízení před rozhodčím soudem se přeruší do doby, než Soudní dvůr Evropské unie vydá rozhodnutí.

3. Kterákoli ze stran může zaslat rozhodčímu soudu odůvodněnou žádost, aby věc předložil Soudnímu dvoru Evropské unie. Rozhodčí soud takovou žádost zamítne, pokud se domnívá, že podmínky pro předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie uvedené v odstavci 1 nejsou splněny. Zamítne-li rozhodčí soud žádost strany o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie, své rozhodnutí odůvodní v rozhodnutí ve věci samé.

4. Rozhodčí soud předloží věc Soudnímu dvoru Evropské unie prostřednictvím oznámení. Oznámení obsahuje alespoň tyto informace:

a) stručný popis sporu;

b) dotčený právní akt (akty) Unie a/nebo dotčená ustanovení této dohody a

c) pojem práva Unie, který má být vykládán v souladu s čl. 12 odst. 2 dohody.

Rozhodčí soud oznámí předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie stranám.

5. Soudní dvůr Evropské unie použije obdobně vnitřní jednací řád použitelný pro výkon své pravomoci rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se výkladu Smluv a aktů přijatých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

6. Zástupci a advokáti oprávnění zastupovat strany před rozhodčím soudem podle článků I.4, I.5, III.4 a III.5 jsou oprávněni zastupovat strany před Soudním dvorem Evropské unie.

ČLÁNEK III.10

Předběžná opatření

1. V případech uvedených v čl. 16 odst. 2 dohody může kterákoli ze stran v kterékoli fázi rozhodčího řízení požádat o předběžná opatření spočívající v pozastavení kompenzačních opatření.

2. Žádost podle odstavce 1 tohoto článku musí označovat předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření. Musí obsahovat veškeré dostupné důkazy a důkazní návrhy, jež mají odůvodnit nařízení předběžných opatření.

3. Strana, která žádá o předběžná opatření, zašle svou žádost písemně druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu. Rozhodčí soud stanoví krátkou lhůtu, v níž může druhá strana předložit písemná nebo ústní vyjádření.

4. Rozhodčí soud do jednoho měsíce od podání žádosti uvedené v odstavci 1 rozhodne o pozastavení sporných kompenzačních opatření, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) rozhodčí soud je *prima facie* přesvědčen o opodstatněnosti věci předložené stranou, která ve své žádosti žádá o předběžná opatření;

b) rozhodčí soud se domnívá, že až do konečného rozhodnutí by strana žádající o předběžná opatření utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu, pokud by nedošlo k pozastavení kompenzačních opatření, a

c) újma způsobená straně žádající o předběžná opatření okamžitým uplatněním sporných kompenzačních opatření převažuje nad zájmem na okamžitém a účinném uplatňování daných opatření.

5. Přerušení řízení podle čl. III.9 odst. 2 druhého pododstavce se nepoužije na řízení podle tohoto článku.

6. Rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem podle odstavce 4 má pouze prozatímní účinek a není jím dotčeno rozhodnutí rozhodčího soudu ve věci samé.

7. Nestanoví-li rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem v souladu s odstavcem 4 tohoto článku dřívější datum pro ukončení pozastavení, pozastavení končí přijetím konečného rozhodnutí podle čl. 16 odst. 2 dohody.

8. Aby se předešlo pochybnostem, pro účely tohoto článku se rozumí, že rozhodčí soud při zvažování příslušných zájmů strany žádající o předběžná opatření a druhé strany zohlední zájmy fyzických osob a hospodářských subjektů stran, avšak toto zohlednění nesmí vést k přiznání reprezentativnosti těchto fyzických osob nebo hospodářských subjektů před rozhodčím soudem.

ČLÁNEK III.11

Důkazní prostředky

1. Každá strana předloží důkazy o skutečnostech, které jsou základem jejího nároku nebo její obhajoby.

2. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Rozhodčí soud stanoví stranám lhůtu pro odpověď na jeho žádost.

3. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat jakýkoli zdroj o jakékoli informace, které považuje za vhodné. Rozhodčí soud si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, považuje-li to za vhodné, a v příslušných případech s výhradou jakýchkoli podmínek dohodnutých stranami.

4. Všechny informace získané rozhodčím soudem podle tohoto článku se poskytnou stranám a strany mohou rozhodčímu soudu předložit k těmto informacím připomínky.

5. Rozhodčí soud poté, co si vyžádal stanovisko druhé strany, přijme vhodná opatření k řešení veškerých otázek vznesených jednou ze stran, které se týkají ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

6. Rozhodčí soud rozhodne o přípustnosti, relevantnosti a síle předložených důkazů.

ČLÁNEK III.12

Slyšení

1. Pokud se musí konat slyšení, rozhodčí soud po konzultaci se stranami oznámí stranám s dostatečným předstihem datum, čas a místo slyšení.

2. Slyšení je veřejné, nerozhodne-li rozhodčí soud z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

3. O každém slyšení vypracuje a podepíše předseda rozhodčího soudu protokol. Pouze tyto protokoly jsou závazné.

4. Rozhodčí soud může rozhodnout o tom, že se slyšení bude konat virtuálně, v souladu s praxí Mezinárodního úřadu. Strany musí být o této praxi včas informovány. V takových případech se použije obdobně odstavec 1 a odstavec 3.

ČLÁNEK III.13

Absence konání

1. Pokud žalující strana ve lhůtě stanovené tímto protokolem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svůj žalobní nárok, nařídí rozhodčí soud ukončení rozhodčího řízení, pokud neexistují nevyřešené otázky, u nichž může být rozhodnutí nezbytné, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

Pokud žalovaná strana ve lhůtě stanovené tímto protokolem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svou odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo svou žalobní odpověď, nařídí rozhodčí soud pokračování v řízení, aniž by toto nepředložení samo o sobě považoval za přijetí tvrzení žalující strany.

Druhý pododstavec se použije i v případě, že žalující strana nepředloží repliku na protinávrh.

2. Pokud se strana řádně svolaná v souladu s čl. III.12 odst. 1 nedostaví ke slyšení a nedoloží dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud v rozhodčím řízení pokračovat.

3. Pokud strana, která byla rozhodčím soudem řádně vyzvána k předložení dalších důkazů, tak neučiní ve stanovených lhůtách, aniž by prokázala dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud rozhodnout na základě důkazů, které má k dispozici.

ČLÁNEK III.14

Ukončení řízení

1. Je-li prokázáno, že strany měly přiměřeně možnost předložit své argumenty, může rozhodčí soud prohlásit řízení za ukončené.

2. Rozhodčí soud může, považuje-li to za nezbytné vzhledem k výjimečným okolnostem, rozhodnout z vlastního podnětu nebo na žádost strany o opětovném zahájení řízení kdykoli před přijetím rozhodnutí.

KAPITOLA IV

ROZHODNUTÍ

ČLÁNEK IV.1

Rozhodnutí

Rozhodčí soud usiluje o přijetí rozhodnutí na základě konsensu. Ukáže-li se však, že není možné přijmout rozhodnutí na základě konsensu, je rozhodnutí rozhodčího soudu přijato většinou rozhodců.

ČLÁNEK IV.2

Podoba a účinek rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Rozhodčí soud může v různých okamžicích přijímat samostatná rozhodnutí o různých otázkách.

2. Veškerá rozhodnutí se vydávají v písemné podobě a uvádějí důvody, o které se opírají. Jsou pro strany konečná a závazná.

3. Rozhodnutí rozhodčího soudu musí být podepsáno rozhodci, musí obsahovat datum jeho přijetí a místo konání rozhodčího řízení. Kopii rozhodnutí podepsaného rozhodci zašle stranám Mezinárodní úřad.

4. Mezinárodní úřad rozhodnutí rozhodčího soudu zveřejní.
Při zveřejňování rozhodnutí rozhodčího soudu Mezinárodní úřad dodržuje příslušná pravidla týkající se ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

Pravidla uvedená v druhém pododstavci jsou totožná pro všechny dvoustranné dohody v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro tuto dohodu, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor tato pravidla přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely této dohody.

5. Strany musí splnit požadavky všech rozhodnutí rozhodčího soudu neprodleně.

6. V případech uvedených v čl. 15 odst. 2 dohody a po obdržení stanoviska stran stanoví rozhodčí soud v rozhodnutí ve věci samé přiměřenou lhůtu pro splnění požadavků svého rozhodnutí v souladu s čl. 15 odst. 5 dohody s přihlédnutím k vnitřním postupům stran.

ČLÁNEK IV.3

Rozhodné právo, pravidla výkladu, mediátor

1. Rozhodným právem je tato dohoda, právní akty Unie, na něž se v ní odkazuje, jakož i jakékoli jiné pravidlo mezinárodního práva relevantní pro uplatňování uvedených nástrojů.

2. Rozhodčí soud rozhoduje v souladu s pravidly výkladu uvedenými v článku 12 dohody.

3. Rozhodčí soud nesmí rozhodovat jako mediátor nebo *ex aequo et bono*.

ČLÁNEK IV.4

Vzájemně dohodnuté řešení nebo jiné důvody pro ukončení řízení

1. Strany se mohou kdykoli vzájemně dohodnout na řešení svého sporu. Každé takové řešení sdělí společně rozhodčímu soudu. Pokud je nutné, aby řešení bylo schváleno podle příslušných vnitrostátních postupů kterékoli strany, musí oznámení obsahovat odkaz na uvedený požadavek a rozhodčí řízení se pozastaví. Rozhodčí řízení se ukončí, pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo po oznámení ukončení všech vnitrostátních postupů.

2. Pokud žalující strana v průběhu řízení písemně informuje rozhodčí soud o tom, že si nepřeje pokračovat v řízení, a pokud žalovaná strana ke dni, kdy toto sdělení rozhodčí soud obdržel, dosud neučinila žádné kroky v řízení, vydá rozhodčí soud oficiální usnesení o ukončení řízení. Rozhodčí soud rozhodne o nákladech, které nese žalující strana, odůvodňuje-li to chování této strany.

3. Dojde-li rozhodčí soud před přijetím rozhodnutí rozhodčího soudu k závěru, že pokračování v řízení se stalo bezpředmětným nebo nemožným z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v odstavcích 1 a 2, informuje rozhodčí soud strany o svém záměru vydat usnesení, kterým se řízení ukončí. První pododstavec se nepoužije, pokud existují nevyřešené otázky, o nichž může být nezbytné rozhodnout, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

4. Rozhodčí soud zašle stranám kopii usnesení o ukončení rozhodčího řízení nebo kopii rozhodnutí přijatého dohodou stran, podepsaných rozhodci. Ustanovení čl. IV.2 odst. 2 až 5 se použijí na rozhodčí rozhodnutí přijatá dohodou stran.

ČLÁNEK IV.5

Oprava rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Do 30 dnů od obdržení rozhodnutí rozhodčího soudu může strana oznámením druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu požádat rozhodčí soud, aby ve znění rozhodnutí rozhodčího soudu opravil jakékoli chyby ve výpočtu, administrativní či typografické chyby nebo chyby či opomenutí podobné povahy. Pokud rozhodčí soud považuje žádost za oprávněnou, provede opravu do 45 dnů od obdržení žádosti. Žádost nemá odkladný účinek na lhůtu stanovenou v čl. IV.2 odst. 6.

2. Rozhodčí soud může do 30 dnů od sdělení svého rozhodnutí provést z vlastního podnětu opravy uvedené v odstavci 1.

3. Opravy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se provádějí písemně a tvoří nedílnou součást rozhodnutí. Použije se čl. IV.2 odst. 2 až 5.

ČLÁNEK IV.6

Poplatky rozhodců

1. Poplatky uvedené v článku IV.7 musí být přiměřené s přihlédnutím ke složitosti případu, době, kterou rozhodci na případu strávili, a ke všem dalším relevantním okolnostem.

2. Vytvoří se a v případě potřeby aktualizuje seznam denních náhrad a maximálního a minimálního počtu hodin, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro tuto dohodu, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely této dohody.

ČLÁNEK IV.7

Náklady

1. Každá strana nese své vlastní náklady a polovinu nákladů rozhodčího soudu.

2. Rozhodčí soud stanoví své náklady ve svém rozhodnutí ve věci samé. Tyto náklady zahrnují pouze:

a) poplatky rozhodců, které se uvedou zvlášť pro každého rozhodce a stanoví je sám rozhodčí soud v souladu s článkem IV.6;

b) cestovní a další výdaje rozhodců a

c) poplatky a výdaje Mezinárodního úřadu.

3. Náklady uvedené v odstavci 2 musí být přiměřené s ohledem na spornou částku, složitost sporu, dobu, kterou na případu rozhodci a veškeří odborníci jmenovaní rozhodčím soudem strávili, a veškeré další relevantní okolnosti.

ČLÁNEK IV.8

Složení zálohy na náklady

1. Na začátku rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany, aby složily stejnou částku jako zálohu na náklady uvedené v čl. IV.7 odst. 2.

2. V průběhu rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany o dodatečné zálohy kromě záloh uvedených v odstavci 1.

3. Veškeré částky uložené stranami podle tohoto článku se uhradí Mezinárodnímu úřadu a jsou vyplaceny k pokrytí skutečně vynaložených nákladů, zejména včetně poplatků zaplacených rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK V.1

Změny

Smíšený výbor může rozhodnutím přijmout změny tohoto protokolu.